

ЧУДНОТО ХОРО

Сбрали ми се три шурци, другъ пъкъ тича като лудъ,
трима майстори свирци. съсъ единъ царвулъ обутъ, —

Викнали си за другаръ тѣй се сбрали сто села,
Бръмча славний тжпанаръ. съ росни капки на чела.

Седнали ми въ чуденъ кжтъ Хороводецъ Патаранъ
срѣдъ поле на кръстопжтъ, води танеца засмянъ,

плюли смѣло на ржце а свирцитѣ свирятъ, хей,
и засвирили хорце. та земята се люлѣи:

Щомъ се чуло циго-цигъ, „Ци-го, ми-го, ти-та-тай,
всички хукнали въвъ мигъ. смахнатъ свирци, лудъ играй,

Тоя тука гологлавъ, тумба-лумба, лумба-лумъ,
оня тамо безъ ржкавъ, който гледа нѣма умъ!“

Асенъ Разцвѣтниковъ

ДѢДО И БАБА

Вървѣше по пжтя презъ го- прави пушката си къмъ кон-
рата старецъ. Насреща му ника. Извика старецътъ, обръ-
идѣше човѣкъ на конь. Извед- на се назадъ конникътъ, видѣ
нажъ на завоя изъ гората из- разбойника, шибна коня, избѣ-
лѣзе единъ разбойникъ. От- га къмъ стареца, а разбойни-